

Bajna György

BOLDOGSÁG

Nyögésre ébredsz.
Mosolyogsz magadon,
Ki is lehetne más a szobában?
Négy-negyvenötöt mutat a kijelző,
Elmondhatod a reggeli imát,
A „Szívem első gondolata” kezdetűt,
Hisz ötkor úgyis ébresztőt énekel a telefonod.

Ima közben fészkelődsz,
S megnyugtat, hogy a görcsgócból
Lassan szétoszlik kisebb pontokba
A fájdalom, ami ébresztett.
Már egészen jól érzed magad.
Arra összpontosíthatsz, hogy tíz perc múlva,
Amikor majd kikelsz az ágyból, hogy is ülsz fel,
Hogy is rakod a lábadat,
Mivel segíted tested súlyának elosztását
Úgy, hogy elkerüld a nagyobb fájdalmat
A szokásos *farcsokinál*?
Miért is ne sikerülne? – biztatod magad.
Miért is ne lennél hálás-boldog?
Hiszen a tegnap is...

A SZERENCSES

Ezt is megpróbálta,
Mint megannyi tippet,
Zuhanása után
Már nem kapott liftet.
Elrontották közben

Piszkok a felvonót,
Bezárták az ivót,
Be az egy elvonót.
Az árok is mély volt,
Amibe beesett,
Úgy döntött, ott marad,
Kínlódott eleget.
A Napot még látta,
De nem kapott szelet,
Mint zátonyra futott,
Örökre lent rekedt.
Ezt is megpróbálta,
Mint megannyi tippet,
Csakhogy megnyugodjon,
Megadóan intett.
Joggal korholhatták
A sikerkovácsok,
Amit ő megcélzott,
Eltalálták mások.
Boldogabb nincs nála,
Hogy semmije nincsen,
Bal keze már rajta
Az égi kilincsen.